Woordvoering Voorjaarsdebat – Stadspartij (Sijbolts)

Voorzitter,

Ik begin met de voorjaarsbrief en onze wensen, het venijn zit hem in de staart.
In de commissie stelde ik dat het college een raar mensbeeld heeft vanwege de zin in de voorjaarsbrief over de stad met twee gezichten.
De wethouder gaf aan beeldend duidelijk te willen maken dat het college aandacht heeft voor álle inwoners en daar waar nodig altijd ondersteuning blijft bieden. De Stadspartij staat natuurlijk achter dat laatste uitgangspunt, maar wij vinden het in de voorjaarsbrief wel knap ongelukkig verwoord.

De dalende trend in WMO-aanvragen doet de vraag rijzen of iedereen nog wel krijgt waar hij of zij recht op heeft. We verwachten immers dat mensen – ouderen – langer thuis blijven wonen. Omdat alles maar inclusief wordt genoemd, worden de ouderen van 75+ het 'kind' van de rekening. Enkele jaren geleden zijn de huisbezoeken voor deze groep afgeschaft. Er is niets voor in de plaats terug gekomen. Ze voelen zich ontheemd in hun eigen samenleving. De Stadspartij dient hier een motie over in.

Het college wil met het project WIJS beginnen, en tuigt daarmee weer een nieuwe boom op. Maar hier hadden we vroeger toch gewoon jongerenwerk voor?
Waarom niet dát weer in het leven roepen? Graag een reactie.

Het college wil samen voor een sterke stad en regio gaan. Een uitgangspunt dat wij niet alleen onderschríjven, maar waar wij zelfs een schepje bovenop willen doen. Daarom een motie, met CDA, 'HSL Nieuwe Stijl'. (Deze zelfde motie is inmiddels in de gemeente Hoogezand, Pekela en Veendam aangenomen.)

Wij adviseren het college om gangbaarder, doorsnee-Nederlands te gebruiken met name wat betreft de tekst over 'Denken in termen van kansen' (pag. 8 VJB) en over de 'Smart City', waarin kennis, techno logic en creativiteit domineren. We zijn immers een stad voor álle Stadjers en moeten iedereen aanspreken. Dat Groningen landelijk gezien behoort tot de vijf steden met de hoogste werkloosheid is, naar wij aannemen, niet het gewenste beeld van een Smart City?

'Werk, werk en nog eens werk': dat klinkt wat als oude politiek, als oude wijn in 'lekkende zakken'. Het principe van volledige werkgelegenheid met 40-urige werkweken is inmiddels achterhaald. Inkomen los van werk zal een discussiepunt worden. Het college speelt daarop in door te experimenten met de omgang met uitkeringsgelden (voor sociale zekerheid in relatie tot activering en opleidingstrajecten richting werk). Benieuwd of een visie op het basisinkomen óók wordt meegenomen. De Stadspartij zal in elk geval constructief meedenken. Want van VNO-NCW valt niet veel te verwachten...

De ijzingwekkende stilte van het college rondom het Forum baart de Stadspartij grote zorgen, en dat is niet omdat het om een appel en ei gaat.

Vanuit de media blijven ons zorgwekkende berichten bereiken, maar van het college vernemen wij niets. Wethouder, wat is de planning rondom dit ongelukkig gesteente dat altijd al als een molensteen om onze nek heeft gehangen?

Voorzitter,

De sleutel van de deur naar verandering zit aan de binnenkant'. Zo begon ik mijn woordvoering over het coalitieakkoord, nu ruim een jaar geleden. Daarmee wilde ik aangeven dat verandering niet alleen aan de vóór- maar ook aan de áchterkant nodig is. Want, naar verandering zocht het college immers.
Het coalitieakkoord stelt dat de samenleving in rap tempo is veranderd, en dat ziet het college als een uitgelezen kans voor de overheid om potenties te benutten en het begrip 'participatie' waarlijk inhoud te geven.
Participatie zou dan écht inhoud moeten krijgen waar het om ínspraak gaat, vooral in de zin van 'sámen', en 'samen mét', zoals het college in zijn akkoord schrijft. De Stadspartij is een partij bij uitstek die het college daarop kan beoordelen. Met name dáártoe zijn wij als lokalen hier op aard. Niet voor niets hebben zestien Groninger lokalen zich verenigd in één provinciale partij: Groninger Belang.

Het leek de Stadspartij dan ook aardig om vandaag eens te kijken of u dat sleuteltje van de deur naar de beoogde verandering al heeft gevonden.

Een Google-zoekopdracht naar het begrip 'inspraak' leverde een aantal leuke resultaten op:
- gelegenheid om je mening te laten horen en invloed te hebben
- het mogen meepraten bij het nemen van beslissingen van de overheid. Dit kan op bepaalde avonden als een bepaald plan wordt gepresenteerd

De mooiste omschrijving kwam eigenlijk van de woordenlijst 'Politiek jargon' van de CU Leiden:
'Het recht om als burger gehoord te worden, voordat het college van B en W of de gemeenteraad een beslissing neemt over een bepaalde zaak (Draagvlakvergroting.)'

Essentieel in deze omschrijving is het woordje <u>voordat</u>…
Wanneer we het collegeakkoord en de definities van het woord 'inspraak' over elkaar heen leggen, kom je tot de conclusie dat het akkoord beoogt om dus <u>vóór</u> het formele inspraaktraject met de Stadjers in gesprek te gaan.

De ambities van het coalitieakkoord 'Voor de verandering' kunnen niet rijmen met de visie 'Binnenstad'. Dat was u al bekend natuurlijk. De raad moest éérst akkoord gaan met die visie waarvan de contouren al in beton waren gegoten, met name wat betreft het plan de bus uit de binnenstad te weren. Vervolgens start pas éínd augustus het inspraaktraject. Dat is geen echte inspraak, maar oude politiek uit de tijd dat één partij de stad nog domineerde. Let's Gro is wat dat betreft dan ook niet het antwoord, want dat bestond al vóór het coalitieakkoord. Let's Gro maakt dus na 19 maart 2014 geen wézenlijk verschil. En Let's Gro heeft niet het doel om inspraaktrajecten te regelen.

Ook de gang van zaken rondom de koopzondagen, rondom de bewonersinvloed op de plannen van het Hampshire Hotel en rondom de aanvankelijk voorgestelde verhoging van de sporttarieven, zijn voorbeelden van slechte inspraak.
In stadsdeel Noorddijk ging het recent nog twee keer mis. De inspraak t.a.v. de aanleg van het wakeboardpark op de Kardingerplas stelde weinig voor, en de wens van zeer veel Beijumers om een buitenfitness-faciliteit aan te leggen is ook niet gerealiseerd.

Nog steeds en te vaak voelen Stadjers zich overvallen door ontwikkelingen in hun directe woonomgeving. Daarom dienen wij een motie in om een speciale app te ontwikkelen.

Het ging natuurlijk ook wel eens goed, zoals bij de inspraakwijze voor de totstandkoming van locatieprofielen m.b.t. evenementen, en bij de uitvoering van onze motie m.b.t. de overlastbeperking voor bewoners langs de nieuwe busroute over de Parkweg.

Maar bij de grotere veranderingen vervalt het college in het oude wensdenken van ‘wij weten wat goed voor u is’.
Nee, de sleutel tot succes heeft het college wat de Stadspartij betreft nog niet gevonden.

Dé partij waarvan wij, voorál op het gebied van inspraak, verandering hadden mogen verwachten, is Democraten 66, met maar liefst negen zetels in de raad!
Deze liberalen spinden garen bij het Pechtold-effect en hun onderwijsstandpunten. Standpunten waar wij als gemeenteraad effectief helemaal niet meer over gáán, zo bleek ook 24 juni.

‘Voor bestuurders, politici en ambtenaren is het nog even wennen, die mondige burger die zich niet meer met een kluitje het riet in laat sturen. D66 wil daarom minder inspraak en meer samenspraak,” schrijft D66 in zijn verkiezingsprogramma.
Maar wanneer geeft D66 dat vorm? Wanneer komt D66 met zijn negenen uit die zetels overeind en maakt het als partij écht werk van de door haar zo gewenste verandering?
Of blijft D66, zoals vorige week bleek met de Binnenstadsvisie, hangen in oude regentenpolitiek, waar het uit verzet ertegen N.B. ooit is ontsproten? Ik zou zeggen: ‘Vooruit D66!’